

Egymásra talált az építető és az építész

Átadták Az Év Lakóháza díjat Pest megyében

—Inkább rajzolni szeretek, mint beszélni — mondja *Kocsis József* építész —, de erről a házról szívesen szólok, mert kezdettől fogva szerettem a feladatot, hiszen Szentendre legszébb és bizonyosan legintimébb terére tervezhettem. A telken, közvetlenül a Rab Ráby ház mellett, csak egy hullámpalával fedett pincelejáró éktelenkedett 1988-ban, amikor az új telektulajdonostól (*Juhász Judit* kozmetikus) megbízást kaptam. Az építető és az építészeti igény találkozott; a környezethez illő, egyszerű, de igényes épületet kellett terveznem.

A szentendrei Szamárhegyen ballagunk, a belváros főterétől északra, az említett Rab Ráby térig. A hat utca találkozásánál kialakult tercskén áll „az év lakóháza”, az első díjal jutalmazott épület. A Szamárhegyen valamikor — a múlt század fordulóján — szegényebb rétegek éltek, főleg gazdálkodók, és ezért itt végig boros- és terménytároló pincék sorakoztak. Egykoron hét-nyolc vízállalom is működött a közelben, a természet vízi útján, a Dunán szállították, s a hegyről le pedig szamarakkal, lovas kocsival vitték. Elképzelnem is nehéz, ahogyan most megállunk a meghitt, kis tér közepén, hogy itt a foghíjas tel-

ken csak egy rozoga pincelejáró volt.

—Feladatom egy kétszintes lakáson belül, de kívülről is megközelíthető kozmetikus-szalonná tervezése volt — folytatja már a házon belül a minap kitüntetett építész* —, természetesen a pince és a lejáró megtartásával, felújításával. A telek másik felén lévő megmaradt épületszarnyat is újjáépítették — ennyi maradt az évtizedek során a pincelejáró fölül „eltűnt” házból. A tervezés során elsődleges szempont volt a területre jellemző beépítés visszaállítása és az épület tömegének, *arányainak*, részleteinek a környezethez való igazítása. A tér felől gyalogosan az udvaron át kö-

zelíthető meg a lakás és a szalonná. A másik utcáról nyílik a garázs, amely kapcsolódik a lakáshoz. Végigjárjuk a helyiségeket.

(A 16 négyzetméteres kozmetikai szalonnához mosdó és mellékhelyiség kapcsolódik. A folyosón továbbhaladva az üveg szelfogón át közelíthető meg a nappali, amely egyben nyílik a konyhával; a konyha mellett kamra, mosdó, WC, s a szelfogóból nyílik a nappali melletti fürdő. A tetőtérben nagy nappali, három szoba és fürdő, gardrobbal.)

Kocsis József 1980 óta él Szentendrán, ahol magán-építészirodát hozott létre. 1972-ben végzett a műegyetemen, majd Egerbe került. Ott

nyolc évig dolgozott, és vezető tervezőként részt vett az egeri belvárosi rekonstrukcióban. Miután 1978–80-ig elvégezte a mesteriskolát (*Presz Antal* volt a mestere), szülővárosába, Esztergomba helyezték, annak főépítésze lett. 1982–85-ig az Országos Műemléki Felügyelőségen referens. (Heves megye és így Eger is hozzá tartozik.) 1985-től Szentendrán a Városgazdálkodási Vállalatnál tervező, majd egy építészcsoporthal két és fél évig Szentendre belvárosi állami lakóházainak felújításával foglalkozik. Ezután megalakítja a magánirodát. A Magyar Építőművészek Szövetségének tagja, a Pest Megyei Építész Kamara egyik létrehozója és helyettes elnöke. Építészegyletet működtetnek, és élénk klubéletet élnek.

Jelenleg a szentendrei városi új köztemető megtervezése a legizgalmasabb feladatuk, sok újszerű európai gondolattal. (A beruházási program már elkészült.)

A déli városkapuban bevásárlóközpont lesz — Pomáz felé menet a kenyérgyárral szemben —, most fejezték be ennek engedélyezési terveit. Nem panaszkodhatnak, van elég munkájuk.

Önody Éva

*Lapunk pénteki számában beszámoltunk a kitüntetéseket átnyújtó rendezvényről (A szerk.)

Tervezés előtti állapot

Nagyközségünk egyik közéleti lapja, a „Kisbíró” novemberi számában hírül adta, hogy az isaszegi művelődési ház asszonykórusa komoly megmérettetésre készül. Ugyanis az együttes benevezett a Gyöngyöstarjánban 1993. november 27-én megrendezett népdalkörök és népzenei együttesek VI. országos találkozója és minősítő versenyére.

Asszonykórusunk szereplése kitűnőre sikerült, helyállt az ország minden tájáról összesereglett huszonhárom nagy hírű együttes mintegy ötszáz résztvevője között. A Magyar Rádió népzenei rovatából jól ismert *Csapó Károlyból*, *Alföldi Boros Istvánból* és *Birinyi Józsefből* álló zsűri asszonykórusunknak az ezüst fokozatú díszoklevelet ítélte oda. Külön örömmünkre szolgált, hogy az együttesvezetők részére tartott

Isaszegi levél

Kórusunk megmérettetett

szakmai értékelésen néhány jó tanács kíséretében külön is dicséretben szóltak az Isaszegi Asszonykórusról, majd *Csapó Károly* meghívta együttesünket rádiós felvételre.

Beszámolónk nem lenne teljes, ha nem szólnánk arról a hangulatról, ami ezt az országos rendezvényt jellemezte. Azt a kitűnő szervezést, amelyet a körülbelül háromezer lélekszámú község lakossága, önkormányzata és az egész pedagógus közösség — az óvodásokat is beleértve — produkáltak, az csodálatra méltó. Úgy gondoljuk, hogy az országos rendezvény sikeres, zökkenőmentes lebonyolításában tapasztalt összefogás példa értékű. A község lakosságának a rendezvény iránti érdeklődését az mutatja a legjobban, hogy a

körülbelül hatszáz férőhelyes művelődési ház egész nap zsúfolásig tele volt.

Feljethetetlen élmény volt számunkra, hogy — a zsűri eredményhirdetésére várva — a találkozón fellépő együttesek a nagyközönséggel együtt szövegnél szebb népdalokat énekeltek. No, és a szemnek is gyönyörködtető látvány, amiben részünk volt! Hogy ahány néprajzi tájról összesereglett együttes, megannyi káprázatóan szép népviseletben pompázott! Az isaszegi népviselet különösen nagy sikert aratott. Büszkék vagyunk a találkozón elért sikerünkre, az ott bemutatott és nagy tetszést kiváltó népviseletünkre.

Még a korábban (7-8 évvel ezelőtől) létező asszonykórus idejében is működött a művelő-

dési házban egy kitűnő hímző szakkör, amelynek a tagjai, csak úgy, a maguk szórakoztatására szebbnél szebb isaszegi népdalokat énekelgettek. Már abban az időben szerettük volna, ha a hímző asszonyok közül jó hangadottsággal rendelkező asszony csapatokozik a kórushoz. Ez azonban nem jött össze.

Végül is a citerazenekar és a hímző asszonyok egymásra találása, közös népdalcsokok betanulása és közös szereplések révén indult be a jelenlegi asszonykórus tevékenysége.

Most már csak az hiányzik, hogy valamennyi önkormányzati képviselő és mindenki, aki arra illetékes, jobban figyeljen oda a művelődési házban folyó kulturális munkára, segítsék a népművészeti csoportokat, köztük az asszonykórus munkáját is.

Lakatos László
(együttesvezető)

Csángó együttesek fellépése

A Lakatos Demeter Egyesület, a Népművészeti Baráti Kör, valamint az Erdélyi Szövetség karácsonyi rendezvényére kerül sor holnap, délután 5 órakor a Kereszténydemokrata Néppárt (Nagy Jenő utcai) székházában. Az ünne-

pi műsorban jeles énekművészek (*Kiss Edit*, *Budai Ilona*, *Nyilas Tünde*) mellett két csángó együttes — az egyházközségi Domokos Pál Péter Népdalkör, valamint a lészpedi Csángó Együttes — betlehemi népszokásokat mutat be.

Katona Tamás Székesfehérváron

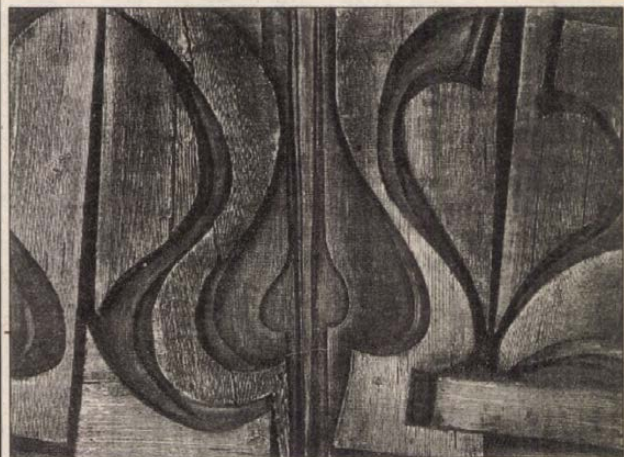
Deák Dénes hagyatéka

Deák Dénes — a közelmúltban elhunyt neves műgyűjtő végrendeletében Székesfehérvárra hagyományozott — gazdag képzőművészeti gyűjteményéből nyílt kiállítás vasárnap a Szent István Király Múzeumban. A XX. század magyar alkotóinak remekeit felsorakoztató tárlatot — ahol csaknem ezer képet láthatnak az érdeklődők március 1-jéig — Deák Dénes barátjaként, végrendeletének afféle „szellemi védnökeként” *Katona Tamás* nyitotta meg. Az államtitkár meleg szavakkal emlékezett meg arról, hogyan lett a „széplélek könyvtárosból” a modern művészek, a XX. században élő alkotók

munkáinak elismert, rangos és hozzáértő gyűjtője. Mint elmondta: Deák Dénes igazi közösségi emberként nem elégedett meg azzal, hogy szemérmes gyönyörűséggel csak látogatóinak mutatta meg kincseit. Azt akarta, hogy azokat minél többen megismerjék. Ezért hagyta Székesfehérvárra legendás hírű gyűjteményét, amely így méltó és hozzáértő kezekbe került. A magányosan élő műgyűjtő élete és sorsa egyébként arra figyelmeztet bennünket, hogy századunkban is szükség van az egymás iránti figyelemre, megértésre — hívta fel a figyelmet Katona Tamás.

Kiállítás a Duna Galériában

Jelek és üzenetek

Lakatos József képzőművész munkáiból válogattak a Duna Galéria holnap nyíló tárlatának a szervezői. A kiállítást, amelyet a látogatók december 22-ig tekinthetnek meg, *Antall István*, a Magyar Televízió főmunkatársa nyitja meg délután 5 órakor. Képinckön a művész „Jelek és üzenetek” című alkotása látható

Az év Aase-díjazottjai

A Gobbi Hilda által alapított Aase-díj 1993-as kitüntetettjeinek nemrég *Fekete György* államtitkár adta át a jutalmat a Művelődési és Közköztartási Minisztériumban. A kitüntetettek, balról jobbra: *Horkai János*, *Egervári Klára*, *Csomós Mari* és *Kölgyesi György*

Bruzák Noémi felvétele